

Forfatter: Trier, Ernst Johannes

Titel: BREV TIL: Abel, Marie FRA: Trier, Ernst Johannes (1865-11-19)

Citation: Trier, Ernst Johannes: "BREV TIL: Abel, Marie FRA: Trier, Ernst Johannes (1865-11-19)", i *En Brevveksling ved Povl Hansen*, BOGHANDELS FORLAG, s. 123. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002222419-X00-shoot-L002222419X000100.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: En Brevveksling ved Povl Hansen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Ernst Trier til Marie.
Vallekilde, 19. nvbr. 1865.

... Ja hvor er det dog et underligt rigt liv, vi fører! Og hvor vil du blive glad over vore karle. Sidste aften sagde den alvorlige, sindige Jyde Anders Jensen: »Hvor det dog er sært, at vi er kommen til at leve så godt sammen allerede; sidste dag gik vi så mænd nogle stykker og talte sammen om, at vi slet ikke vidste, hvordan vi skulde bære os ad med atter en gang at skilles, så kær har vi allerede fået hinanden«! ...

Har Henrik Scharling skrevet om Birkedal? det har jeg slet ikke hørt noget om! Vi lever jo så underlig udenfor den store udvortes bevægede verden; men desto mere glæder vi os over det store i den indvortes verden.

Ministerskiftet! Naturligvis, det må enhver dansk mand og kvinde tage del i, og jeg mener da, at vi først og fremmest må være glade over, at vi endelig blev af med de gamle ministre, til hvis navne der kun knytter sig skam for Danmark lige fra 1850—52 og til 64—65, som havde så travlt med at få denne sørgelige fred i stand med Tyskland og så travlt med at røre ved vor gamle grundlov og derved sætte denne grænseløse splid i folket, og som nu til sidst har fyldt bægeret ved at nægte de fynske bønder adgang til deres konge, hvad næsten er uhørt i Danmarks historie men forresten kun vidner om en dårlig samvittighed ... Vi må altså ønske os til lykke med at være blevne af med dem, så meget mere som kongen her i dette ønske ... er enig med sit folk.

Om de ny ministre véd man jo endnu intet; de må først handle. Man må jo her høre sig for hos kyndige s. 124folk, og jeg ser da, at både Termansen og Octavius Hansen ser dem med glæde i møde, mens bondevennerne er rasende, fordi de påstår, at de er tagne ved næsen af dem, da ingen af deres parti er kommen med ind, hvad der skal være blevet dem lovet. Er det sandt, da er det jo meget slem, da uordholdne mænd i alle sager er upålidelige. Men det må tiden vise, og foreløbig falder én ting glædeligt i øjnene: vi har hidtil nemlig altid ment, at latinsk studium og tysk tænkning skulde være forskolen for vore statsmænd, så vi har stadig hentet dem fra studerekamrene. Se, nu har vi da brudt med denne fordom og hentet folk, der har haft en virkelighedens forskole — ikke ved at tænke sig til, hvorledes det skulde være eller læse derom — men i erfaringen fra deres store gårde, hvor de i det mindre har været vant til at styre og råde. Det er dog ganske sikkert et fremskridt. —

Grundlovens skæbne er da nu afgjort i det ene råd — vel bedre, end man skulde have ventet men dog bedrøveligt. Den gamle grundlov er sønderrevet og lemlæstet. Og nu skal sagen til rigsdagen, og er nu bondevennerne vrede, kan der jo endnu gøres kvalm dér; det kan måske føre til ny — mindre væsentlige forandringer i ministeriet, f. ex. at Fonnesbech træder ud og giver plads for ... Carlsen eller Zytphen Adeler —, og det vilde jeg ønske; men bedrøveligt er det, at vi ikke kan komme til ro og fasthed en gang ...

Jo, alle bøgerne var meget velkomne, og Oehlenschläger er allerede i brug.

Jeg er så glad over, at du kommer til at sy vort flag; gem det for resten helst til julen.

Og jeg er så glad over, at du ikke gør krav på lange breve. Du kan tro, det kniber med brevskrivningen; jeg har så mange forretningsbreve at skrive. Du kan tro, at sådan en skole giver meget at bestille ...

I går kom Anton Nielsen, den bekendte forfatter af »Fra landet« hertil. Han blev her i nat og rejste først i eftermiddags. Han tog min tid. I går aftes læste han for os en helt ny og ganske fortrinlig fortælling, hvori alvor og gammen gik så godt sammen. Det var til almindelig glæde. Fra præste- og skolegård var alle herhenne at høre. Det var prægtigt. Han er en elskelig mand.

I dag var her tillige besøg fra Neksælø og nogle s. 125slægtninge af én af eleverne. I det hele har jeg haft en rigtig rar dag. Hoffs prædiken var også så udmærket i dag. I eftermiddag har jeg med 9 elever været i besøg hos en af gårdmændene i Hørve; det havde de bedt mig om, at de kunde blive kendt med ham. Det er i det hele taget så rart for os, at beboerne herude ser så venligt til os og så gærne vil tage mod vore karle. Nu må jeg lidt ind til dem, det har jeg lovet. Nogle er for resten ude i dag i besøg. I denne uge har jeg kunnet få tid til at skrive dagbogsblade ... Vidste du bare, hvor glad og lykkelig og taknemmelig jeg føler mig mod den Gud, hvis »miskundhed hver morgen er ny over os«, og hvis velsignelse jeg daglig så forunderligt mærker ...